

Index Rerum,

- Reus ob non possessionem tempore latae sententiae tamdiu durat absolutus quamdiu non possideat, secus cessante causa & coeperit possidere, p. 610. n. 165
Rev.
- Jure & consuetudine est attributa facultas & potestas Regibus Hispaniae propulsandi violentias & tollendi oppressiones à iudicibus Ecclesiasticis factas, p. 7. num. 16
- Rex Hispaniae est supremus Princeps non recognoscens Superiorem, nec Imperio subest, p. 8. n. 26
- Reges in temporalibus Vicarii Christi Domini nostri electi fuerunt, ut in pace vassallos à violentiis defendant, p. 10. n. 41
- Rex est imago Reipub. & quasi Deus in terra, ibid. n. 43
- Regis proprium officium est, vi oppressos liberare, ib. Reges ad hoc sunt in terris dati à Deo ut tueantur Ecclesiam universalem, & omnes Ecclesias, & Ecclesiasticam libertatem, p. 14. n. 72
- Reges Hispaniae, & ceteri Catholicae Reipublicae supremi Principes sunt protectores decretorum Concilii Trid. ib. n. 73
- Reges Catholici tanquam Christianae religionis protectores possunt assistere per se, & suos legatos consilio propter quietem reipublicae, ib. n. 74
- Ex debito sui officii & charitatis tenetur Rex praestare auxilium oppressis, p. 18. n. 88
- Rex potest adiri data iudicis Ecclesiastici superioris remissione, p. 21. n. 104
- Regis auxilium implorare contra detinentes decimas licitum est, p. 21. n. 106
- Reges & Imperatores tenentur praestare auxilium Ecclesiae ibid. n. 107
- Reges defensores Ecclesiae, & religionis appellantur, p. 22. n. 113
- Rex est ordinarius in suo Regno, cum omnes iurisdictiones ab eo effluerint, ib. n. 114
- Reges Christianissimi & sanctae Sedi Apostolicae obediens non tolerarent consuetudinem cognoscendi de violentiis ab Ecclesiasticis perpetratis, si iniustitiam contineret, nec est praesumendum, p. 27. n. 157
- Reges in ordine ad spiritualia subsunt Summo Pontifici, qui etiam temporalem iurisdictionem habet in ordine ad spiritualia, p. 45. n. 295
- Regis majoria aut Pontificis nullatenus à Rege alienari potest, p. 57. n. 38
- In Rege duae significationes, & personae concurrunt, intellectualis perseverans aenigmaticè, & corporalis, p. 57. n. 41
- Rex licet deficiat quod rumbum, remanet persona Regis quoad organum, quae est publica, principaliter fundans actus quae potius attenditur, quam virtus organica, n. 32
- Rex semper vivit quoad maiestatem supremam & protectionem subditorum, quae nullo facto avelli potest, n. 43
- Regi commendata est omni iure maxime clericorum protectio, p. 58. n. 57
- Regibus subsunt Ecclesiasticae personae in iis, quae tangunt regimen & ordinem potestatis & ad eorum invocationem tenentur accedere, p. 72. n. 268. & n. 272
- Regi tenentur Ecclesiastici Praelati obedientiam, fidelitatem, & reverentiam observare, n. 269
- Regi ratione domicilii Ecclesiasticae personae subditae sunt, n. 270
- Rex in executione protectionis naturalis, & naturae defensionis non procedit ex potentia iurisdictionis contentiosae, sed potestatis publicae, & oeconomicae, p. 72. n. 276
- Rex supremus potest à suo Regno expellere clericos vim notoriam inferentes suis vassallis & turbatores pacis publicae, & iurisdictionis, & praecipere, ne ad sua Regna accedant, n. 277
- Regia maiestas vestigiis semper Concilii Tridentini decretorum, maxime in violentiarum cognitione inhabitet, p. 138. n. 8
- A Rege sententiant ut Comites ad Superiorem Comitibus appellatur, p. 294. n. 233
- Regis & ejus Concilii supremi iussu, an possint capere, & pignorare bona Ecclesiastica, sive decimas contribuere tenentium ad huiusmodi Ecclesiae reparationem tanquam Concilii Tridentini executoris, p. 366. n. 8
- Regi Hispaniae competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum, p. 417. n. 10
- Contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, ut aliquis usu per jus patronatus, cum potius tales Bullae in eius derogatione retinentur in Hispania, ne illis uti queant impetrantes, p. 418. n. 17
- Regibus Hispaniae non currit tempus quadrimestre ad praesentandum beneficia & Episcopatus suae Coronae, etiam si eorum officiales sciant vacationes, p. 419. n. 43
- Et etiam si Rex ipse sciat vacationem ob maximas occupationes, p. 419. n. 43
- Regi cum nunquam currat tempus ad praesentandum ex defectu scientiae, semper potest reclamare contra provisiones ordinarii, ib. n. 44
- Catholica Maiestas licet non sit usus sui juris patronatus indultis in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non usum, p. 422. n. 98
- Rex Hispaniae indultis juris patronatus usus est semper in parte, p. 423. n. 100
- Rex Hispaniae majori parte beneficiorum consistorialium virtute concessionum Apostolicarum usus est quoties vacare contingunt, p. 423. n. 106
- Rex Hispaniae non tractat de acquirendo novo iure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conservando sibi ex indultis Apostolicis competente, p. 443. n. 110
- Rex Hispaniae existente in quasi possessione juris patronatus universalis beneficiorum consistorialium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquod illorum quasi possidere: & de ratione, p. 425. n. 137
- Rex in sua praesentatione ad beneficium noviter reperiendum, ut praesentatur, debet de suo iure patronatus in illo beneficio docere, aliàs interim ordinarius non excluditur, p. 426. n. 159
- Catholica maiestas misit per sua Regna praecipue Galliciae, Astures & Obiedo personas fide dignas scientiae & conscientiae, ut recognoscerent beneficia suo Regio patronatus spectantia, p. 427. n. 165
- Rege absente nuntiatio praedicta fiebat ejus Vice-Regi p. 431. n. 230
- Reges Hispaniae sunt veri patroni Cathedralium, praetiarum & Abbatiarum consistorialium horum regnorum Hispaniae, p. 431. n. 223
- Et quo iure ib. & numeris seqq.
- Regi Catholico jus patronatus in consistorialibus beneficiis Hispaniae fuit attributum Pontificum indultis, p. 431. n. 225
- Rex Hispaniae fuit redactus ad suum jus eligendi, quod prius habebat consensu & ordinatione Ecclesiae universalis & praetorum Hispaniae, p. 431. n. 228
- Rex noster invictissimus quot, qualesve Episcopatus & Archiepiscopatus provident in Hispania, & extra illam remissive, p. 432. n. 237
- Rex Catholicus hodie praesentat Praelatos Ecclesiarum cujus iure patronatu nihil detrahitur, p. 432. n. 231
- Regem Catholicum magno prosequi favore per Romanam Ecclesiam, p. 432. n. 232
- Rex Hispaniae ob suam suorumque ministrorum maximam religionem majori fruitur potentia, quam nemo

& Verborum.

- nemo hucusque fuerit assequutus, p. 432. n. 231
- Reges omnes de iure communi habere regium patronatum majorum Ecclesiarum suae ditionis, qui affirmant, p. 432. n. 239
- Rex potest opponere Episcopum electum sibi esse suspectum, quo probato, retractatur electio, p. 432. n. 240
- Regis interest, posse qui in suo regno Ecclesias sunt administraturi, p. 432. n. 241
- Catholica maiestas non indiget iudiciis & praesumptionibus probationis juris patronatus, quia ipse non tractat de probanda illius praescriptione, cum satis sit probata sua intentio, & ejus patronatus in consistorialibus, p. 434. n. 267
- Catholicam maiestas tractat dumtaxat de probanda qualitate beneficii, an sit vel fuerit consistoriale necne, quae est longe minoris probationis, p. 434. n. 268
- Rex an possit donare jus patronatus sibi à sede Apostolica concessum in consistorialibus, remissive, p. 435. n. 295
- Rogitus.*
- Rogitus Principis, & superioris inducit mandatum, & praesens necessitatem, p. 64. n. 154
- Rogitus principis & superioris inducit mandatum in iis, in quibus potest mandare, non in aliis p. 65. n. 169
- Rogitus in provisione ordinariam suam literalem significationem retinet, nec aliam patitur naturam negotii, p. 65. n. 171
- Rogitus absolutionis inducit praecipuum post actorum inspectionem, & dato decreto violentiae, ib. n. 172

Rota.

- Rotae Auditores aliter censuere de recurso ad iustitiam Aragonum, quam praxis in rei veritate se habet, p. 39. n. 256
- Rota Domini non habent excommunicatos recurrentes ad regem pro tollenda violentia, sed ubi cum iurisdictione seculares procedere intelligunt, p. 39. n. 260
- Recursum ad iudices laicos ad nudam defensionem suae possessionis Rota semper approbavit, n. 261
- Rota non intendit tollere recursum ad iudices seculares pro defensione naturali, sed ubi praesumit, tolli cum causa cognitione & iurisdictionaliter, n. 262
- Rotae decisio oppugnans recursum regium, adducitur cui satisfit ut loquatur quando in tollenda violentia proceditur cum iurisdictione, p. 40. n. 266
- Rotae decisiones relatae, in casu variè fuit declaratum quandoque incurrisse recurrentem, quandoque non incurrisse, p. 49. n. 270
- Rotae decisiones relatae, casu negato, quod reproba-verint recursum ad regem, ei standum non erit, cum in contrarium plures numero sint illum approbantes, cui favet consuetudo, & Doctorum caterva, n. 271
- Rotae in eligenda opinione magna est autoritas, imò communem facit, n. 172
- Rotam rotare & diversimodè aliquando iudicare qui dixerint, n. 273
- Rotae tantum deferendum, quantum ratio ipsa urget, num. 274
- Rotae decisio jus non facit, nec ad causandum determinationem est necessaria, n. 275
- Rotae decisio adducitur, quae reprobat recursum ad Regem judicialiter procedentem, p. 41. n. 277
- Rotae decisio refertur, quae recurrentes ad iudices seculares excommunicatos declarat, cui respondetur, p. 42. n. 283
- Rotae decisio alia quae de recurso ad regem loquitur refertur, ib.
- Rotae decisio refertur de recurso ad regem disponens, p. 42. n. 285
- Rotae decisio refertur loquens de recurso ad seculares, p. 43. n. 286
- Rotae decisio refertur loquens de recurso ad seculares, num. 287
- Rotae decisio refertur disponens in recurso ad seculares p. 44. n. 288
- Respondetur ad praefatas Rotae decisiones, ut tunc prohibeant recursum, quando supponunt tolli violentiam cum iurisdictione, non tamen extrajudicialiter, ibid.
- Rotae decisio refertur, qua dicitur licitum esse patronis laicis recurrere ad laicos pro tollenda vi, quod nos *retention de Bullas* vocamus, n. 286
- Rotae decisiones plures referuntur, quibus recursum ad Regem legitimus dicitur, ad finem propulsandi vim extrajudicialiter, secus si debitus, & solitus excedatur modus, p. 55. n. 13
- Rotae decisio refertur, ut secunda sententia revocatoria primae executae in parochiali non sit exequenda appellatione remota, p. 362. n. 67. & 52
- Rotae stylus observat, ut examen testium sit nullum si fiat à notorio reculato, quia sola suspicio jurata illum removet in totum, p. 410. n. 248
- Rotae decisio mirabilis refertur in proposito, ubi condemnatus ad beneficii restitutionem cum fructibus compellitur praestare fructus decursus post sententiam usque ad actualem dimissionem, p. 659. n. 14

Rusticus.

Rusticus quo tempore capi non possit, p. 176. n. 96

S

Salarium.

- Salarium famulorum sententia non suspenditur per appellationem à condemnato emissam, quia res non patitur dilationem, p. 348. n. 78
- Salarium & mercedis famulorum causa summarie tractatur, atque etiam appellatio à sententia salarii & mercedis non retardat executionem, p. 348. n. 79
- Salarium advocatorum, Procuratorum, sollicitatorum, an recipiat appellationem suspensivam, p. 248. n. 80
- Salarium & mercedis famulorum causa tractatur in die feriato ob honorem Dei, qui succedit loco alimentorum, p. 348. n. 86
- Salarium materia remissive, 348. n. 93
- Salarium petitur in iudicio, ubi lis mota fuit, & etiam in foro Ecclesiastico, quo laicus potest compelli pro salario litis ibi tractatae, p. 348. n. 74
- Salarium & mercedis executio non suspenditur per appellationem, p. 351. n. 4
- Salvianum interdictum.*
- Salvianum interdictum est utilissimum, & merè possessorium, quod ad caelum exclamant Doctores, p. 449. n. 43
- Salvianum interdictum competit fundi domino contra colonum, ut adipisci possit possessionem earum rerum quae illatae sunt in fundo, p. 449. n. 44
- Et ideo competit pro pensione fundi locati, & hoc est directum interdictum, p. 449. n. 45
- Salvianum interdictum utile datur etiam domino contra conductorem praediorum urbanorum, p. 449. n. 45
- Salvianum interdictum competit cuilibet creditori habenti bona sui debitoris obligata etiam tacite & ex quacunque causa, p. 447. n. 46
- Salvianum interdictum est remedium summarium, in quo de sola possessione tractatur, p. 449. n. 48
- Salviano utens non tenetur probare, rem hypothecatam fuisse in bonis debitoris, sed illam possedisse, p. 449. n. 49
- Salvianum interdictum non admittit exceptiones respicientes defectum pignoris, maxime requirentes altiore indiginem, num. 50. secus hypothecaria, p. 449. n. 49

De pluribus specialitatibus Salviani interdicti, & differentiae inter illud, & actionem hypothecariam, remissive, p. 449. n. 51
 Salvianum interdictum ita se habet ad actionem hypothecariam, sicut possessorium ad petitorium, ib. num. 52
 Salvianum interdictum tanquam merè possessorium non admittit appellationem suspensivam, secus actio hypothecaria, p. 449. n. 52
 Salvianum interdictum quando possit habere mixturam proprietatis, ut appellatio admittatur, p. 452. 453. n. 96

Salvus conductus.

Salvus conductus in epistola Principis habet vim legis, p. 173. n. 50. & 51
 Salvus conductus infringitur per novum delictum, & etiam respectu antiqui, p. 174. n. 56. & 58
 Salvus conductus quanto tempore, & locis duret, p. 179. n. 124

Sapiens.

Sapientis est mutare consilium in melius, p. 109. n. 63
 Non poterit notari de levitate utens sano consilio revocando quod malè fecit, ib.
 Sapientis consilio sententia ferenda si partes expressè confenserint, stare non tollitur appellatio, pag. 237. n. 130
 Sapientis consilio si partes promittant stare quaecumque sit, non licet appellare, p. 237. n. 131

Scholaris.

Scholarium causa pendentes coram delegato à Magistro scholarum in remotis, ad partes trahi nequeunt ad suprema pratoria per viam violentiae, p. 89. numero 49

Scholasticus.

Scholasticorum causa vertentes coram Magistro scholarum Salmantino, & ejus locum tenente, non trahuntur ad tribunalia per viam violentiae, p. 89. numero 41
 Scholasticus, ut reus, an possit conveniri coram iudice ordinario, si degat ultra diocesis, pag. 89. ib. numero 42
 Scholastico Salmantino in remotis degenti convento coram ordinario dantur conservatoriae literae per suum Magistrum scholarum, ut remittatur, ibid. num. 46. & 47
 Scholasticorum privilegium non propter Magistrum scholarum, sed propter ipsos scholasticos datum est, p. 90. n. 53

Scientia.

Scientia officialium in praescriptione jurisdictionis Principum, Pontificum, vel Dominorum, eis praedictat, & sufficiens est, ut eis praedictum causetur, p. 25. n. 140
 Scientia absque sententiae intimatione sufficit, ut currat tempus, p. 163. n. 61
 Scientia & notitia Procuratoris cum quo lis acta fuit ad appellandum, nocet domino, & alii ex tunc currit, p. 409. n. 223. & 228
 Scientia officialium in praescriptione contra Principem sufficit, ut illi praedictet, p. 418. n. 18
 Scientiam officialium in praescriptione contra Principem non sufficere qui teneant, p. 418. n. 19
 Scientia officialium in praescriptione sufficit, nempe in iis quorum administratio spectat ad eosdem officiales, eaque ratione possunt reclamare, ib. n. 21
 Scientia officialium non nocet Regi in ejus jure patronatus, ib. n. 23

Scriptor.

Scriptores debent apes imitari ex auctoritate Senecae, p. 7. n. 22

Senator.

Senatores, quibus moveantur ad expediendam provisionem *de Inego*, & quibus etiam ex urbanitate Ecclesiasticus implere adstringatur, pagina 66. numero 177
 Senatores in tollenda violentia, non se intromittunt in causa, & negotio principali, nec circa justitiam, aut injustitiam appellationis, sed de illa apparente notorie actorum inspectione, p. 66. n. 181
 Senatores longè minorem cognitionem extrajudicalem habent, quam iudex à quo carente jurisdictione, quia iste defert; Senatores praecipunt deferendum ab alio, p. 66. n. 185
 Senatores supremi in tollenda violentia sunt ministri Ecclesiae, dirigendo iudices indiscretos per legitimos juris tramites, p. 67. n. 189
 Senatores Regii non pronunciant principaliter de justitia appellationis, sed causative, p. 67. n. 202
 Senatores Regii possunt damnare in expensis impetrantes beneficia injustè, p. 71. n. 257
 Senatores in executione violentiae decreti & poenarum, summa procedant praemeditatione, moderatione, ac modesta consideratione, ne excedendo iustae defensionis limites, incidant in censuras Bullae, p. 74. n. 306
 Senatores inter cognoscendum de violentiae articulo, praeculis habere debent jus canonicum, consilia & decreta Ecclesiastica, p. 80. n. 1
 Senatores se abstinere debent à violentia, & cognitione cum ex defectu processus sibi apparere non possit; cum nihil certum decernere possint, p. 95. n. 35
 Senatores caveant in causis violentiae, ne decreta conditionalia pendant in iis; in quibus jus non relinquit iudicis potestati, & facere non permittit, ut in sententiis diffinitivis, quas revocare non potest, p. 107. n. 25

Senatus.

Senatus in hac cognitione violentiae nec directè nec indirectè jurisdictionem habet principaliter, nec accessorie, p. 33. n. 198
 Senatus non cognoscit tanquam iudex appellationis, nec habet jurisdictionem de meritis appellationis, & ejus justitia, p. 33. n. 199
 Senatus Regius pronunciat per modum causae, scilicet iudicem Ecclesiasticum fecisse, vel non fecisse vim in non deferendo appellationi; non verò iustè vel injustè processisse, p. 44. n. 200
 Senatus aditus per viam violentiae, ut appellatio deferatur, & innovata reponatur; solum quoad sui instructionem cognoscit de qualitate appellationis, quod est facti, ut supra, p. 35. n. 214
 Senatus non defert appellationi negatae à iudice Ecclesiastico, sed eum provocat, & incitat ut deferat, quod est minus facti, p. 35. n. 216
 Senatus in tollenda vi eo usque suam interponat auctoritatem dumtaxat, quantum ad id sufficiat, aliàs si ad non necesse se extendat, non facit sine scrupulo censuram, p. 55. n. 9
 Senatus cognoscens de violentia nullum libellum (dempra querimonia) exceptionem, contestationem, receptionem testium, scripturam, nec aliorum actorum praesentationem admittit, cum omnia ad violentiae cognitionem necessaria detegantur notorie ex actorum inspectione, p. 61. n. 106
 Senatus non potest ante actorum inspectionem adstringere Ecclesiasticum, ut excommunicatum absolvat, quia interius de violenta excommunicatione non constat, p. 65. n. 158
 Senatus iudicem Ecclesiasticum nolentem deferre virtute provisioni ordinariae ad id non cogit, cum nondum de violentia constat, n. 159

Senatus

Senatus non se intromittit in cognitione justitiae, aut injustitiae causae principalis, quae illibata semper remanet superiori, p. 67. n. 92
 Senatus inter cognoscendum, an sit deferendum; attendere debet jus canonicum, & constitutiones Synodales, sed & stylum illius iudicii Ecclesiastici, à quo est appellatio emissa, p. 81. n. 13
 Senatus inter decernendum articulum violentiae quam opinionem servare debet, p. 82. n. 22
 Vim fecisse declarabit Senatus in dubio consistente in subtilitate juris aut facti intricatione, &c. ibid. numero 25
 Senatus inter decernendum articulum violentiae, adherere debet communi opinioni Doctorum, quam neglexit iudex Ecclesiasticus, ib. n. 25
 Senatus praecise tenetur inhærere ei opinioni, quam de jure potuit iudex Ecclesiasticus eligere, ib. n. 28
 Senatus is est adeundus pro tollenda violentia, ubi degit iudex, à quo appellatur, quod dedit se prohibito, p. 84. n. 11
 Senatus is est adeundus, ubi degit iudex inhibens, à cuius gravamine & inhibitione appellatur, ib. n. 11
 Senatus quis adeundus quando est appellatum à facto utriusque iudicis inhibentis, & invicem inhibentium, degentium in diversis districtibus, ib. n. 13
 Senatus uterque si à qualibet parte appellante & concurrente adhiberetur, maxima sequeretur repugnantia contrarietas & absurdum, alienum à natura Regiae protectionis, ib. n. 15
 Senatus Regius à Salmantino Magistro ob incompetentiam, vel ab alio iudice Ecclesiastico excommunicatus, potest cognoscere de causa violentiae ad petitionem fiscalis Regii ejusdem tribunalis, p. 90. numero 55
 Senatus si iudex excommunicatus sit sub alterius tribunalis districtu, quia ad idem erit recurrendum, ibidem.
 Senatus Regius non se intromittit in exequenda poena apposita iudici pro attentatis à se factis, p. 100. numero 105
 Senatus Regius vim non facere iudicem Ecclesiasticum declarat, non admittentem appellationem interpositam à repositione facta virtute aliàs Regii decreti, p. 103. n. 19
 Senatus tunc decretum dat, *que por agora no haze fuerça* quando appellationi propositae nihil respondit, nec postea provisioni ordinariae, sed mandavit notorio, ut mittat acta, p. 119. n. 65
 Et quid quando in hoc casu provisioni respondit appellationem esse minus legitimam, &c. an id sit attendendum, cognoscatur super articulo violentiae, ib. n. 66
 Senatus Regius post actorum inspectionem decretum conditionale decernens, praevidisse, & cognovisse omnes difficultates, quae oriri possent, censetur, ib. n. 95
 Senatus vim non fieri declarat, quando iudex Ecclesiasticus non detulit appellationi interpositae à revocatoria, quando in ea non concurrunt causae gravaminis, aut repositionis, de quibus supra, p. 154. num. 219
 Senatus qualiter se habere debet, quando negotium per viam violentiae appellationis non delatae à repositione seu revocatione gravaminis, p. 155. n. 222
 Recurri ad Senatum posse appellentem, etiam si appellatio delata sit dummodo ea non obtinente iudex innovat circa intellectum, l. 36. tit. 5. lib. 2. recop. p. 243. 244. & 245
 Senatus in appellationibus ad se devolutis interjectis ad intimationem sententiae tantum declarat, *per no debuelto* & in cognitione per viam violentiae, vim non fieri, p. 164. n. 79

Salgado de Protect. Reg.

Senatus is adeundus, sub cuius districtu est iudex à cuius inhibitione appellatur, p. 253. n. 53
 Senatus is adeundus, sub cuius districtu stat iudex, à quo appellatur, quia injustè dedit se pro indebito, p. 254. n. 58
 Senatus quis adeundus, quando est appellandum à facto simul duorum iudicium inhibentis, & inhibiti obtemperantis, existentibus tamen in diversis districtibus, ib. n. 59
 Senatus duos de eadem violentia cognoscere, foret absurdum, & inconveniens, ib. n. 61
 Senatus quilibet pro tollenda violentia adiri potest, ubi appellatur à facto duorum iudicium inhibentis, & inhibiti existentium diversis districtibus, ib. num. 62
 Senatus qui pro violentia adeatur, quando appellatur à duobus iudicibus se invicem inhibentibus degentibus in diversis districtibus, & quid quando ab uno tantum appellatur, p. 257. n. 97
 Senatus aditus per viam violentiae ob appellationem à provisione Cappellanae, quandoque vim fieri, quandoque verò vim non fieri decernit, attendita natura provisionis extrajudicialis, aut judicialis, pagina 288
 Senatus regius aditus per viam violentiae quotidie decernit, vim facere iudicem non deferentem appellationi emissa à sententia negativa lata contra agentem aliqua via privilegiata, scilicet, executiva, p. 358. n. 12
 Senatus, ad quem recurritur per viam violentiae quotidie declarat vim non fieri appellationis non deferendo interjecta à secunda sententia revocatoria prioris, si ejus virtute mittatur aliquis provifus in possessionem vacantem beneficii, & ita communiter practicatur, p. 360. n. 35
 Senatus Regius aditus per viam violentiae communiter decernit, deferendum esse appellationi interjectae, ubi evidens injustitia apparet ex actis (reprobata opinione Josephi Sese,) p. 393. n. 8
 Regius Senatus aditus per viam violentiae ob denegatam appellationem ab excessu, quo decreti genere uti solet, & quomodo concipiendum, p. 522. num. 159

Sententia.

Sententia iudicis, & verbalis iussio non tollit, nec dat possessionem, sed actualis executio requiritur, p. 76. n. 6
 Sententia, quae non potest secundum ejus tenorem exequi propter maximam difficultatem, aut interdum impossibilitatem, exequi debet eo modo quo potest, ne iudicium reddatur illusorium, pag. 99. numero 97
 Sententia continens rem, vel animal, vel quid simile, si propter interitum non possit, exequi in ipsa re vel animali, exequitur in alia re coequali, aut aequivalenti, ib. n. 301
 Sententia sicut & contractus non comprehendit non nominatos in ea, p. 100. 101. n. 119
 Sententia interlocutoria licet quoad partes non appellantes transit in rem iudicatam, non tamen quoad iudicem, p. 106. n. 6
 Sententiam interlocutoriam vim diffinitivae habentem iudex non revocat, p. 107. n. 26
 Sententiam interlocutoriam habentem vim diffinitivae, si aliam diffinitivam expectat post se, rectè iudex revocat, ib. n. 28
 Sententiam interlocutoriam vim diffinitivae habentem revocat iudex, si per partem gravatam fuerit appellatum, ib. n. 29
 Cui permittitur reponere Sententiam interlocutoriam, multo fortius licebit illam declarare, & interpretari, quod est minus, p. 109. n. 62